

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Tos/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117010147
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8117010147.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Moniky Halkociovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.06.2017, v trestnej veci ods. I. C. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a iné, v konaní o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4Pp/11/2017 zo dňa 01.03.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku **z a m i e t a** sťažnosť ods. I. C..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku návrh o podmiennečné prepustenie ods. I. C. z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/10/2014 zo dňa 28.01.2014 v trvaní 23 mesiacov a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/87/2013 zo dňa 22.10.2013 v trvaní 21 mesiacov, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu hneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí podal odsúdený sťažnosť, ktorú následne písomne zdôvodnil v podstate tým, že napadnutým uznesením boli porušené jeho práva na spravodlivý proces, lebo sudca ho vopred, bez prejednávania jeho sťažnosti, upovedomoval, aby ju vzal späť, inak podanú žiadosť zamietne a namietať aj to, že okresný súd sa nezaoberal jeho žiadosťou, aby vykonal dokazovanie a prihliadal na to, že pred nástupom výkonu trestu odňatia slobody pracoval.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne zistil, že I. C. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/10/2014 zo dňa 28.01.2014 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 23 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom do výkonu tohto trestu mu bola započítaná vydávacia väzba od 23.12.2014 do 11.03.2015 a doba obmedzenia osobnej slobody od 11.03.2015 do 12.03.2015. Spôsob výkonu tohto trestu bol uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Nt/53/2016 zo dňa 28.07.2016 zmenený tak, že odsúdený bol preradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uvedený trest odňatia slobody vykonal dňa 23.11.2016, pričom zároveň nastúpil výkon súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 21 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/87/2013 zo dňa 22.10.2013, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, a ktorým bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 0T/157/2012 zo dňa 20.11.2012, ktorým bol odsúdený za prečin

marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona, a do výkonu ktorého mu uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/87/2013 zo dňa 12.10.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/23/2015 zo dňa 04.09.2015 bola započítaná doba predchádzajúceho výkonu trestu od 20.11.2012 do 20.06.2013.

Pokiaľ ide o priebeh výkonu trestu odňatia slobody, okresný súd vychádzal z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 10.02.2017, z ktorého vyplynulo, že odsúdený nastúpil výkon trestu v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice dňa 12.03.2015 a dňa 24.03.2015 bol eskortou premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, v ktorom bol na základe slušného správania a pozitívneho plnenia stanoveného základného programu zaobchádzania dňa 10.12.2015 disciplinárne odmenený pochvalou, a takto bol odmenený aj druhýkrát za dlhodobé plnenie svojich povinností vyplývajúcich z ústavného poriadku a časového rozvrhu a na primeranú participáciu na plnení stanoveného programu zaobchádzania. Jeho správanie sa viedlo k zaradeniu do výchovného kolektívu s miernejšou diferenciacnou skupinou, než do akej bol zaradený pri nástupe výkonu trestu a k preradeniu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odo dňa 16.08.2016 odsúdený pokračoval vo výkone uloženého trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu, ktoré predmetné hodnotenie podalo, pričom odo dňa 17.08.2016 odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody v mieste výkonu trestu v Sabinove, kde si podľa tohto hodnotenia plní základné povinnosti, interné normy neporušuje, zásady osobnej a kolektívnej hygieny dodržiava a z tohto hodnotenia nevyplýva, že by jeho správanie nebolo v súlade s ústavným poriadkom, no počas výkonu trestu v Ústave na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov už nebol ani disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Uvedené hodnotenie ďalej konštatuje, že resocializačná prognóza odsúdeného vzhľadom na vysokú recidívu a stupeň dosiahnutého vzdelania sa javí ako menej priaznivá a riziko jeho sociálneho zlyhania do budúcnosti je stredné, a preto ho síce odporúča podmieniene prepustiť, avšak s dohľadom.

Správne súd prvého stupňa poukázal na znenie ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., podľa ktorého súd môže odsúdeného podmieniene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Aktuálne teda odsúdený vykonáva trest odňatia slobody spolu vo výmere 44 mesiacov nepretržite, ktorý mu bol uložený za prečiny. Začal ho podľa správy o nastúpení trestu vykonávať dňa 12.03.2015 po tom, čo mu bola započítaná vydávacia väzba od 23.12.2014 do 11.03.2015 a doba obmedzenia osobnej slobody od 11.03.2015 do 12.03.2015 a doba predchádzajúceho výkonu trestu od 20.11.2012 do 20.06.2013, a teda podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona pre splnenie formálnych podmienok pre podmieniene prepustenie bolo nevyhnutné, aby vykonal aspoň polovicu uloženého trestu odňatia slobody, čo sa stalo 23.03.2016.

Aj keď podmieniene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je mimoriadnym inštitútom, ktorý by súd mal aplikovať len výnimočne, na podmieniene prepustenie odsúdený nemá automatický nárok, ale súd ho môže použiť len za splnenia zákonom stanovených podmienok, a to tak formálneho charakteru, ktorým je vykonanie v prejednávanej veci polovice súdom uloženého trestu odňatia slobody, ako aj materiálneho charakteru, a to preukázanie polepšenia odsúdeného, pričom vykonané dokazovanie musí jednoznačne viesť k pozitívnemu záveru, že odsúdený sa svojím správaním a plnením povinností skutočne polepšil, čo znamená, že už doterajší výkon trestu bol postačujúci pre naplnenie účelu trestu, ktorým je najmä prevýchova odsúdeného tak, aby viedol riadny život a jeho ďalší výkon preto už nie je potrebný. Pokiaľ teda súd na základe vykonaného dokazovania nedospeje k bezpečnému záveru, že odsúdený sa polepšil, nemôže odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmieniene prepustiť, pričom nemôže ďalej skúmať, či trest uložený pôvodným rozhodnutím, ktorý je trestom zákonným, je primeraný, alebo naopak neprimerane prísny, pretože v opačnom prípade by išlo o neprípustné preskúmavanie právoplatného rozhodnutia súdu mimo rámca mimoriadnych opravných prostriedkov. Taktiež dobré správanie odsúdeného v dôsledku motivácie podmienienným prepustením z výkonu trestu odňatia slobody nie je prejavom, že sa odsúdený polepšil, pretože v prípade jeho prepustenia, teda po odpadnutí motivácie dobrého správania, niet záruky, že odsúdený povedie riadny život.

K splneniu materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, podľa názoru krajského súdu, teda dôjde až vtedy, keď odsúdený sa vo výkone trestu odňatia slobody dobre správa, pretože si uvedomuje nesprávnosť svojho doterajšieho konania spočívajúceho v páchaní trestnej činnosti, je odhodlaný viacej takto nekonať a aktívne prejavuje snahu po náprave objektivizovanú disciplinárnymi odmenami. Len pasívne prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody pre podmiennečné prepustenie z výkonu takéhoto trestu zjavne stačiť nebude.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení a vykonaného dokazovania, aj krajský súd dospel k záveru, že aj keď formálne podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie polovice uloženého trestu, boli splnené, vykonané dokazovanie nevedlo k dostatočne odôvodnenému záveru, že sa odsúdený už doterajším výkonom trestu polepšil, a preto jeho ďalší výkon nie je potrebný.

Nemožno prehliadnuť, že odsúdený napriek tomu, že bol vo výkone trestu odňatia slobody po dobu viac ako 27 mesiacov, získal len dve disciplinárne odmeny.

Dobré správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, je potrebné preto hodnotiť len ako prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, motivované nanajvýš snahou odsúdeného byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, nesvedčí však aj o tom, že odsúdený sa naozaj už doterajším výkonom trestu odňatia slobody polepšil, a že už po doterajšom výkone trestu odňatia slobody môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a že preto jeho ďalší výkon už nie je potrebný.

Z odpisu registra trestov vyplýva aj skutočnosť, že odsúdený I. C. v minulosti bol už podmiennečne prepustený z výkonu uloženého trestu odňatia slobody, a to dokonca dva krát. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/120/1995 zo dňa 03.08.1995 bol odsúdený za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zákona /Zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov/ spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 Tr. zákona /Zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov/, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 1 rok so zaradením do nápravno-výchovného ústavu pre mladistvých, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 15.08.1996 na skúšobnú dobu 3 roky. V skúšobnej dobe sa síce osvedčil, no následne bol za spáchanie obdobnej trestnej činnosti odsúdený Okresným súdom Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp. zn. 4T/464/1998 na trest odňatia slobody na 20 mesiacov so zaradením do druhej nápravno-výchovnej skupiny, ktorý výrok o treste bol zrušený rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 5T/149/2001 zo dňa 13.06.2001, ktorým bol odsúdený za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zákona /Zákon č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov/ na súhrnný trest odňatia slobody na 4 roky so zaradením do druhej nápravno-výchovnej skupiny, z výkonu ktorého bol dňa 22.04.2003 podmiennečne prepustený so skúšobnou dobou na 5 rokov, v ktorej sa však neosvedčil a uložený trest tak v celom rozsahu vykonal dňa 14.03.2010. Ani podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za závažnejší trestný čin, ani jeho úplný výkon nevedli k tomu, aby odsúdený prestal páchať trestné činy, pretože od 14.03.2010 až do uloženia trestov odňatia slobody, z výkonu ktorých žiadal podmiennečne prepustiť, bol spolu 4 krát odsúdený, z toho dvakrát za obdobnú majetkovú trestnú činnosť, pričom vo všetkých týchto odsúdeniach vykonal celé uložené tresty odňatia slobody, spolu v dĺžke 3 roky a 6 mesiacov.

Ani tieto skutočnosti nenasvedčujú tomu, aby bolo možné predpokladať, že ods. I. C. už po doterajšom výkone trestu odňatia slobody v budúcnosti povedie riadny život a že preto jeho ďalší výkon už nie je potrebný.

Nemožno sa stotožniť s námietkou odsúdeného týkajúcou sa toho, že by sa okresný súd odmietol zaoberať takou okolnosťou, akou bolo zamestnanie odsúdeného pred nástupom do výkonu predmetných trestov odňatia slobody. Už v hodnotení odsúdeného ústavom, kde tresty vykonáva, bolo v jeho prospech zohľadnené, že odsúdený bol pred nástupom výkonu trestov odňatia slobody zamestnaný. Aj zo samotného návrhu odsúdeného vyplynulo, že sa mu vyskytla možnosť pracovať tam, kde pracoval pred nástupom do výkonu trestu. Tieto skutočnosti okresný súd zohľadnil, čo vyplýva aj zo samotného odôvodnenia napadnutého uznesenia a správne okresný súd postupoval, keď sa neobmedzil len na zohľadnenie spôsobu života odsúdeného pred výkonom trestov odňatia slobody, ale predovšetkým skúmal splnenie podmienok vyžadovaných v § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku, ktorých

účelom je zistiť, či už doterajším výkonom uložených trestov odňatia slobody došlo k takému stupňu dosiahnutia účelu trestu, že ďalší výkon pôvodne uložených trestov odňatia slobody nie je potrebný.

Z predloženého spisu nevyplýva, že by odsúdený namietal postup konajúceho sudcu súdu prvého stupňa na verejnom zasadnutí, na ktorom, či už v rámci svojho výsluchu alebo aj kedykoľvek až do skončenia verejného zasadnutia, mohol námietky vzniesť a nevyplýva z neho ani žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala zaujatému postupu konajúceho sudcu. Odsúdený pritom svoj návrh na podmieňané prepustenie z výkonu horeuvedených trestov podal za okolností, že už skôr taký návrh po jeho podaní vzal späť dňa 31.10.2016 v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 41PP/57/2016 ešte pred konaním verejného zasadnutia a opätovne podaný návrh na povolenie obnovy konania vzal späť v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 33PP/74/2016, a to na verejnom zasadnutí dňa 04.01.2017. V oboch prípadoch sa konanie o návrhoch odsúdeného na podmieňané prepustenie z výkonu horeuvedených trestov odňatia slobody viedlo pred inými sudcami. Niet teda dôvodu pochybovať, že pokiaľ by odsúdený skutočne mal pochybnosti o nezáujatosti sudcu, ktorý o jeho návrhu rozhodol napadnutým uznesením, na verejnom zasadnutí by svoje námietky oznámil. Za takých okolností musí krajský súd konštatovať, že procesný postup súdu prvého stupňa predchádzajúci napadnutému uzneseniu bol v súlade s Trestným poriadkom, keďže odsúdený bol pred vyhlásením napadnutého uznesenia vypočutý a dôkazy boli vykonané na verejnom zasadnutí podľa pravidiel stanovených v tomto procesnom predpise, pričom krajský súd nezistil žiaden podklad pre uznanie námietok odsúdeného voči postupu konajúceho sudcu súdu prvého stupňa.

Len pre úplnosť je potrebné dodať, že aj keď odsúdený podal žiadosť o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dňa 27.01.2017 a okresný súd o nej rozhodol dňa 01.03.2017, a teda okresný súd o žiadosti odsúdeného nerozhodol v rámci lehoty uvedenej v § 415 ods. 3 Tr. por., Trestný poriadok nespája márne uplynutie tejto lehoty s takým dôsledkom, ktorým by bolo podmieňané prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Nepochybil preto súd prvého stupňa, keď žiadosť ods. I. C. o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, a krajskému súdu nezostávalo nič iné, len jeho sťažnosť postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietnuť.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.